

1313 14. Nov. 1895: 1. Beh. af Lovf. om Takster m. m. for Statsbanerne. 1314

takst, skulde man ikke blive staaende ved den strenge Mileafstand, som man ganske vist faktisk har modificeret ved Indførelsen af den synkende Skala, men derimod fastsætte en fælles Grundtakst for alle Passagerer og dernæst en Kørjelstakst, som ogsaa burde være efter en synkende Skala, fordi det faktisk er langt billigere at befordre dem, der rejse langt, end dem, der rejse kort. Hvorledes denne Takst paa dette Grundlag i det enkelte bør sættes, skal jeg ikke komme ind paa, jeg skulde i og for sig være tilfreds med at naa omtrent til et lignende Endresultat som det, der opstilles her som Norm. Jeg tror dog, at man vilde kunne komme til en langt rigtigere Takst end ad den foreslaaede Vej. Jeg maa imidlertid her straks tilføje den Bemærkning, at det selvfølgelig ikke er min Mening at ville korrigere det nævnte Misforhold ved nu at sætte Taksten op for dem, der rejse kort, til det, som den egentlig burde være. Der er man selvfølgelig bunden ved det bestaaende og den hidtidige Udvikling; det kan der derfor ikke være Tale om. Men hvad der kunde være Tale om, er at berigtige den Uret, som man faktisk gør ved det nuværende System mod dem, der rejse langt, og at indføre Modifikation i Tariffen, som vilde føre til et med almindelig Retfærdighed og med almindelig anerkendte økonomiske Principper mere stemmende Resultat. Jeg tror derfor uden just at ville foreslaa at gaa til en ligesom Esterligning af den ungarske Jonetarif, at det vilde være langt rigtigere i Stedet for en Kilometertakst at komme til en 10 Kilometer-takst eller en lignende Takst for en større Enhed; thi det er den, der praktisk maa tages Hensyn til, naar man spørger om, hvor langt Vognene maa gaa, uden at der kan ske Forandrung. Jeg vil derfor henstille, at man med fornøden Frihed for Administrationen til at sætte de enkelte Takster vilde her i Loven fastslaa, at Dobbeltbilletter skulle bortfalde, og at Personaltaksten skal beregnes paa det Grundlag, at der sættes en fast Grundtakst for alle Passagerer og dernæst en Kørjelstakst, beregnet efter en noget større Zone som Enhed. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

C. Sage: De to ærede Medlemmer, der have talt, have begge bevidnet deres

Anerkendelse af den Maade, hvorpaa det foreliggende Lovforslag tilstræber at løse de stillede Opgaver, og have indtalt deres Tilslutning i alt væsentligt til Forslagets Bestemmelser. Det er mig lært, at jeg kan behynde med en lignende Udtalelse, og jeg tør haabe, at den ærede Ministers Hjerte bliver behagelig berørt ved en saa sjælden og skøn Endrægtighed. Da de to ærede Talere til Dels ere komne ret udførligt ind paa en Række Detailspørgsmaal, kan jeg for mit Bedkommende begrænse mig til nogle kortere og mere almindelige Bemærkninger, saa meget mere som jeg i øvrigt mener, at en stor Del ogsaa af de Spørgsmaal, som allerede ere blevne berørte, vistnok lettere og grundigere lade sig behandle i et Udvalg end ved en Forhandling her i Salen. — De første 58 Paragraffer i Lovforslaget dreje sig i det hele mest om rene Detailspørgsmaal, og jeg er snarest tilbøjelig til at tro, at disse Bestemmelser ere noget for detaillerede. Der er faktisk saa mange Smaabestemmelser om rene Bagateller, at det er mig tvivlsomt, om alle de Ting, som ere indførte i Lovforslaget, ogsaa retteligen have deres Plads her, og om ikke adskillige af dem snarere burde finde Optagelse i de Reglementer, som dog alligevel blive det nødvendige Supplement til Loven. Jeg maa i øvrigt ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Keergaard) særlig udtale min Paaskønnelse af de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder med Hensyn til Rettsforholdet over for Publikum, være sig de rejssende eller dem, der forsende Gods med Banen. Disse Bestemmelser ere i alt væsentligt optagne fra den internationale Jærnbankonvention af 1890, som ogsaa Danmark er til Sinds at tiltræde, og jeg kan ikke andet end fremhæve, at disse Bestemmelser, som altsaa hvile paa et europæisk anerkendt Rettsgrundlag, indeholde meget betydelige Forbedringer i Sammenligning med de Regler, som have været gældende her i Landet hidtil. — I stærk Modsetning til de meget detaljerede Bestemmelser i de første 58 Paragraffer staa Bestemmelserne i de næste 7, der vedrøre Taksterne. Thi lige saa meget som Administrationen i den første Del af Lovforslaget har ment at kunne binde sig endogsaa paa rent minutøse Enkeltheder, lige saa meget søger den at beholde sin Frihed i Henseende til Taksternes